

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2020. január 14. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

### **í t é l e t e t**

A testi sértés büntette miatt vádlott neve ellen indult büntető ügyben a Szombathelyi Törvényszék 2019. június 17. napján kihirdetett 18.B.11/2018/29. számú **ítéletét megváltoztatja**, a vádlott terhére rótt bűncselekmény törvényhelye a Btk.164.§./1/ bekezdés, /8/ bekezdés I. fordulat. A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztést 2 /kettő/ évre súlyosítja.

A Szombathelyi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bnyt.150/2018. szám alatti bűnjelek közül a 2-3-4. sorszámú vérgyanús szennyeződést és szörképletet az iratokhoz rendeli csatolni.

A vádlott által fizetendő bűnügyi költség 263.702.- /Kettőszázhatvanháromezer-hétszázkettő/ Ft.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

### **I n d o k o l á s**

- [1] A Szombathelyi Törvényszék 2019. június 17. napján kihirdetett 18.B.11/2018/29. számú ítéletében bűnösnek mondta ki a vádlottat testi sértés büntetében (Btk. 164. § (3) és (8) bekezdés I. fordulat. Ezért 1 év 6 hónap - végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadság legkorábbi időpontjáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.
- [2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosításért, az enyhítő szakasz mellőzése, a szabadságvesztés büntetésnek a törvényi minimumban való meghatározása és a próbaidő tartamának felemelése végett; a vádlott védője elsősorban bizonyítottság hiányában felmentés, másodlagosan a kiszabott büntetés enyhítése, mind a kiszabott büntetés mértékének, mind a végrehajtás felfüggesztése időtartamának 1 évre csökkentése, valamint a vádlott előzetes mentesítése végett jelentett be fellebbezést.
- [3] A Vas Megyei Főügyészség fellebbezésének B.3/2018/25. szám alatti írásbeli indokolásában a kiszabott szabadságvesztés büntetés mértéke eltúlzottan enyhének, a próbaidő tartamát a vádlott által elkövetett bűncselekmény tárgyi súlyához nem igazodó tartamúnak találta. Hivatkozva a vádlott terhére rótt bűncselekmény büntetési tételére kifejtette, hogy a középértékűtől való eltérésre ugyan az enyhítő körülmények lehetőséget adnak, azonban az elsőfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát az enyhítő szakasz alkalmazásával, eltúlzottan alacsony mértékben állapította meg. Amellett érvelt, hogy az elsőfokú bíróság túlzott jelentőséget tulajdonított a vádlott javára jelentkező enyhítő körülményeknek - így büntetlen előéletének, részleges ténybeli beismerésének - illetve annak a rajta kívül álló oknak, hogy a sértettnél a bántalmazás következtében csak közvetett életveszély alakult ki. Hivatkozott arra is, hogy a vádlott

részleges beismerése, mely szerint a földre kerültek, majd később egy ízben háton ütötte a sértettet a bárszékkal, viszonylag csekély súllyal esik latba.

- [4] Mindezekre tekintettel indokoltnak találta az elsőfokú bíróság ítéletének az enyhítő szakasz mellőzésével történő megváltoztatását, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának felemelését és a szabadságvesztés felfüggesztése próbaidejének felemelését.
- [5] A vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában kiemelte, hogy a bejelentett fellebbezést fenntartotta és az ügyész fellebbezését alaptalannak találta. Álláspontja szerint a vádirat egy teljesen hibás állítást fogalmazott meg és tartalmazott, majd ezen téves alap vonult végig a bírósági eljárásban is és később erre tekintettel született egy - így már nyilvánvalóan önmagában ezen okból is - megalapozatlan ítélet.
- [6] Szerinte a lefolytatott bizonyítási eljárás alapján aggálytalanul az állapítható meg, hogy a vádlott hazafelé tért be teljesen józan, bármiféle alkoholtól mentes állapotban szerencsétlenségére a „XY” kocsmába, ahol belé kötött a már erősen ittas A.A., aki őt erősen és rendkívül agresszíven inzultálta, majd a földre is lerántotta őt, akivel szemben továbbra is támadólag és agresszíven lépett fel, így a vádlott védekezni kényszerült, próbálta az őt ért támadást elhárítani, védő álláspontja szerint jogos védelmi helyzetben volt, ő nem „próbálta kölcsönösen” megütni, csupán elhárítani kívánta ez ellene irányuló támadást. Ennek okán büntethetőséget kizáró okra hivatkozott.
- [7] Tévesnek és alaptalannak találta a vádirat azon megállapítását, mely szerint a vádlott a kezében lévő bárszékkal A.A. után ment, ez szerinte egyáltalán nem igazolt, semmi és senki által nem került bizonyításra ezen állítás. Kifejtette, hogy A.A. vallomása e körben bizonyítékként nem értékelhető, az eseményekkor alkoholtól nem befolyásolt állapotban lévő tanú 1, tanú 3, B.B. vallomásaikban viszont a vádlott védekezését támasztották alá teljes mértékben, ők is hátba - és nem fejbe - vágásról nyilatkoztak.
- [8] **Szakértő 1** igazságügyi orvosszakértő szakértői véleményének az erőbehatások rendbeliségét és erejét taglaló részének ellentmondásosságát elemezte, és sérelmezte, hogy a tárgyaláson abban is állást foglalt, hogy a bárszék alsó része - láb környéke - elérhette a A.A. fejét, ettől kellett, hogy vérnyomok legyenek itt, noha a tanúk és a vádlott is teljesen egybehangzóan állították, hogy ő csak A.A. oldalát, vállát érte a székkal és azt is a szék felső részével, amin az ülőrész volt.
- [9] A bírósági eljárásba kirendelt **szakértő 3** által készített „igazságügyi orvos szakértői lelet és vélemény 23. oldalának utolsó előtti és utolsó bekezdéseire hivatkozott védenecse ártatlanságának bizonyítékául, mely szerint „Teljes bizonyossággal a rendelkezésre álló adatok alapján nem állapítható meg, hogy a koponyatető törését és a keményburok alatti/feletti vérzést a bárszékkal való ütés okozta. (..) Kétséget kizáróan nem állapítható meg, hogy A.A. sértett fejsérüléseit egy vagy több erőbehatás okozta-e. Minden kétséget kizáróan az egy rendbeli erőbehatás igazolható (..)”
- [10] Amellett érvelt, hogy a Btk. 164.§-ban körülírt bűncselekmény szándékosan követhető el, a vádlott esetében nem volt ilyen szándék, nem is került bizonyításra, védekező magatartást fejtett ki csupán. A védenecse büntetlen előéletére és kocsmbában keletkezett kár megtérítésére, mint enyhítő körülményre hivatkozott amikor a Btk. 82.§ (2) bekezdés c./pontja szerinti enyhítő szakasz alkalmazását látta indokoltnak - ha és amennyiben bűnössége mégis megállapításra kerül - mivel teljesen ártatlanul és véletlenül sodródott ezen eseményekbe,

- [11] Mindezekből következően az elsőfokú bíróság ítéletét részben megalapozatlannak találta a Be. 592.§ (1) bekezdés, (2) bekezdés c./ és d./pontjai alapján.
- [12] Összefoglalóan az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállás állapítását kérte az előzőek alapján és azoknak megfelelően, a megalapozatlanságot akként látta kiküszöbölhetőnek, hogy a helyes tényállás a már rendelkezésre álló iratok tartalma, az azokból is való helyes ténybeli következtetés alapján megállapítható. Mindezekre tekintettel elsődlegesen védence teljes egészében való felmentését kérte azzal, hogy az elsőfokú ítéletet ennek megfelelően változtassa meg az ítéletábra, az ügyészi fellebbezés pedig elutasításra kerüljön.
- [13] A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.234/2019/1-2 szám alatti átiratában az ügyész fellebbezését az indítvány szerint módosítva fenntartotta, a vádlott védője fellebbezését alaptalannak tartotta.
- [14] Rámutatott, hogy a felülbírálat teljes körű, az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartva járt el, a tényállást a bizonyítékok mérlegelésével megalapozottan állapította meg, s az - az iratok tartalma alapján - annyiban találta kiegészítendőnek és helyesbítendőnek, hogy a bárszék ülőfelülete 30x30 cm, a vádlott a sértettet a kocsmában a hátán ütötte meg a bárszékekkel, a sértett fejét ért ütés a közepes erőt meghaladta, de a nagy erőt nem érte el, az ujját ért ütés legalább közepes erejű volt, továbbá **A.A.** megjelölése (nem vádlott, hanem jogerős elítélése után) elítélt, illetve sértett.
- [15] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállásból - indokolási kötelezettségének is eleget téve - okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére, akinek szándéka a súlyosabb eredmény vonatkozásában eshetőleges.
- [16] Az ítélezési gyakorlatra hivatkozva kifejtette, hogy a cselekmény minősítése törvényes, de a testi sértés alapesete nem a Btk. 164. §-ának (3) bekezdése, hanem az (1) bekezdése.
- [17] Amellett érvelt, hogy az enyhítő szakasz nem alkalmazható a vádlottal szemben, mivel a kocsmai verekedés befejeződése után a sértettet követte, menekülése során üldözte, hátulról súlyos eszközzel a hátán, fején bántalmazta, sőt szerinte a súlyosító körülmények a próbaidő tartamának hosszabb időben való meghatározását is indokolják és az orvul elkövetés és a bűncselekmény megtorló jellege miatt a vádlott az előzetes mentesítésben részesítésre sem lehet érdemes.
- [18] Az ítélet egyéb rendelkezéseit akként találta törvényesnek, hogy a vérszenyveződések és a szörképlet nem semmisítendőek meg és a bűnügyi költség összege is korrekcióra szorul, mivel a költségjegyzék 1. tételének összege helyesen 26.380 Ft, s a költségjegyzékbe be nem jegyzetten további 20.980 Ft szakértői díj is felmerült.
- [19] Összességében az elsőfokú ítélet megváltoztatását indítványozta akként, hogy a cselekmény minősítésében az alapeset jogszabályhelye a Btk. 164. §-ának (1) bekezdése; a vádlott börtönbüntetését és a próbaidő tartamát az ítéletábra súlyosítsa; a vérszenyveződések és a szörképlet iratokhoz csatolását rendelje el; a vádlottat 262.702 Ft bűnügyi költség megfizetésére kötelezze; egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.
- [20] A fellebbviteli nyilvános ülésen az ügyész a fellebbezést az írásba benyújtott indítvány szerint át fenntartotta. A felülbírálat teljesszűségét hangsúlyozta és kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság

eljárása során az eljárási törvény rendelkezéseit betartotta, az elsőfokú bíróság sem abszolút, sem relatív hatályú eljárási szabálysértést nem vétett, a más szakértő kirendelése helyes volt, a szakértők véleménye pedig álláspontja szerint ténylegesen nem tért el, csak a második szakértő véleménye határozottabb volt. Az ítéleti tényállást alapjaiban megalapozottnak tartotta azzal, hogy tévesnek találta azonban a bárszék ülőfelületének méretének meghatározását, hiányosnak az első ütés becsapódása helyének rögzítését, iratellenesnek az ütések erejének megállítást. Arra is felhívta a figyelmet, hogy a II. rendű vádlott megjelölése a jogerős elítélése után már nem vádlott, hanem elítélt, illetve sértett.

A bizonyítékok értékelése körében felhozta, hogy a vádlott a sértettnek a kocsmában egy alkalommal a bárszékekkel való hátba ütését elismerte, egyébként tagadott, de bűnössége a sértett vallomása, a tanúk vallomásai, a helyszíni szemle jegyzőkönyv és fényképmelléklete, az orvosi dokumentáció, az igazságügyi orvosszakértői vélemények és előadásuk alapján bizonyított.

- [21] Álláspontja szerint a törvényszék az indokolási kötelezettségét teljesítette, a bizonyítékokat értékelte és mérlegelte, minden releváns körülményt illetően számot adott megállapításairól, sérelmezte azonban, hogy elmaradt az eredmény vonatkozásában a bűnösség formájának a meghatározása, ami az életveszély kapcsán eshetőleg szándék.
- [22] Hangsúlyozta, hogy a vádlott mindegyik alkalommal hátulról bántalmazta a sértettet, ami a jogos védelmi helyzet fennállását eleve kizárja.
- [23] A cselekmény minősítését a büntető anyagi jog szabályainak megfelelőnek tartotta, de felhívta a figyelmet arra, hogy a testi sértésnek az (1) bekezdés az alapesete, és a (3) bekezdés ugyanúgy minősített esete, mint a (8) bekezdés I. fordulata.
- [24] A büntetéskiszabás körében emellett érvelt, hogy a vádlottal szemben az enyhítő szakasz nem alkalmazható. A sértettnek valóban felróhatónak tartotta az előzményeket, ezt és a vádlott szándékának eshetőségességét, az életveszély közvetettségét a tényleges kedvezményt megalapozó enyhítő körülményeknek találta, de ezt ellentételezendő, hogy az előzmények nem nagy nyomatókúak, mert a kocsmai verekezés befejezése után már csak a vádlott „nem bírt magával”, és a menekülni akaró sértettet még üldözte is.
- [25] Amellett érvelt, hogy nem enyhítő körülmény a ténybeli (részleges) beismerés, mert a kocsmai verekezésnek szemtanúi voltak, míg az utcai bántalmazást illetően nincs beismerés és nem enyhítő körülmény a kis-közepes erőbehatás sem, mert az iratellenes, s mert a bárszék igencsak súlyos volt, használata során az ülőlapja le is törött. Felhozta, hogy súlyosító körülmény viszont az orvul elkövetés, a vádlott mindegyik alkalommal hátulról támadt a sértettre. Megjegyezte, hogy a sértettel szemben kiszabott büntetéshez (1 év - végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett - fogházbüntetés) képest is aránytalanul enyhe az alkalmazott joghátrány. Hangsúlyozta, hogy az előzetes mentesítés a sértett támadásának befejezését követően megtorlást alkalmazó (a családi vállalkozásban alkalmazottként dolgozó) vádlott vonatkozásában szóba sem jöhet. A büntetéskiszabási körülmények egybevetett súlyára, nyomatókára figyelemmel az irányadó középértéktől lefelé történő eltérést indokoltnak találta.
- [26] Kétért a járulékos rendelkezések törvényességének vizsgálatára és rámutatott, hogy azt azzal tartotta törvényesnek, hogy a vérszennyeződések és a szörképlet nem semmisítendő meg, míg a bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés annyiban pontatlan, hogy **szakértő2** igazságügyi

orvosszakértő nyomozati szakban keletkezett egyik díja 1.000 Ft-tal több, a tárgyalási szakban adott szakvéleménye díjának számbavétele pedig elmaradt.

- [27] A vádlott védője a nyilvános ülésen kiemelte, hogy a fellebbezés indokolásában leírtakat fenntartotta. Eltérő tényállás megállapítását kérte, mivel álláspontja szerint téves gondolat vonult végig a bírósági eljárásban és ez eredményezte a marasztaló ítélet meghozatalát.
- [28] Nem tartotta megalapozottnak azt a megállapítást, mely szerint a védence és a sértett „próbálta kölcsönösen” megütni egymást, védence elhárítani kívánta ez ellene irányuló támadást, jogos védelmi helyzetben volt.
- [29] Hivatkozott az igazságügyi orvosszakértő szakértői vélemények ellentmondásosságára és bírósági eljárásba kirendelt **szakértő 3** által készített „igazságügyi orvos szakértői lelet és vélemény” figyelembevételét kérte.
- [30] Amellett érvelt, hogy az életveszélyt okozó testi sértés csak szándékosan követhető el, ilyen szándék a vádlott terhére nem állapítható meg.
- [31] Elsődleges indítványában védence felmentését kérte, másodlagos indítványa rövidebb próbaidő megállapítását célozta, míg harmadlagosan védence előzetes mentesítésben részesítését kérte.
- [32] A vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában csatlakozott védője által elmondottakhoz és vele egyező indítványt terjesztett a másodfokú bíróság elé.
- [33] Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítélete ellen bejelentett fellebbezésekre tekintettel a Szombathelyi Törvényszék ítéletét a Be. 590. § (1) és (2) bekezdésére figyelemmel teljeskörűen, az ezt megelőző eljárással együtt bírálta felül a Be. 599. § szerint megtartott nyilvános ülésen. Az ítélet tábla vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, a tényállás megalapozottságát, valamint a bűnösség kimondására, a bűncselekmények minősítésére, a büntetések kiszabására vonatkozó rendelkezéseket, az indokolás helyességét is, továbbá a járulékos kérdésekben hozott döntések törvényességét is.
- [34] A másodfokú bíróság elsődlegesen az eljárás törvényességét vizsgálta, és ennek során azt állapította meg, hogy az eljárás során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadályos lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítélet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítélet tábla törvényszék eljárásában nem észlelt. Az ítélet tábla így az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna, amely kihatással volt a törvényszék döntésére, nem tapasztalt az elsőfokú bíróság eljárásában.
- [35] A széleskörű bizonyítás eredményeként megállapítható, hogy az ügy ténybeli és jogi megítélését megalapozó bizonyítékokat az elsőfokú bíróság feltárta, azokat a tárgyalás anyagává tette, a lefolytatott bizonyítás teljes körűnek minősíthető, az egyes eljárási cselekmények a bírósági szakban is alaposan, helyénvaló módon kerültek lefolytatásra, bizonyítékértékelés és a bírói

ténymegállapító tevékenység alapját a törvényesen beszerzett bizonyítékok képezték, a bizonyítási eljárás lefolytatása terén nem tapasztalható kifogásolnivaló. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget téve nem csak részletesen számba vette a rendelkezésre álló bizonyítékokat, illetve a vádlott észrevételeit, hanem indokolásában elemezte azokat. Részletesen megindokolta, hogy milyen tényekből állapította meg a tényállást és miért.

- [36] Az ítélet tábla a védői kifogások mentén is vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletét. Olyan ellentmondást nem tárt fel az ítélet tábla, amely lehetővé tenné további bizonyítás felvételét és ementén eltérő értékeléssel az eredeti tényállástól eltérő értékeléssel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást lehetne megállapítani.
- [37] Összességében a védelmi érvelések elsősorban bizonyítékok értékelését támadták, mellyel szemben az elsőfokú bíróság azonban logikusan és teljes körű mérlegeléssel túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg, amely összhangban áll az okszerűen értékelt bizonyítékokkal, a másodfokú felülbírálat során is irányadó volt, azonos bizonyítási anyag mellett a fellebbezési eljárásban a törvényesen elvégzett mérlegelési tevékenység alappal nem támadható, ekként a felmentésre irányuló törekvések nem foghattak helyt, az elsőfokú bíróság álláspontjával és annak indokolásával az ítélet tábla egyetértett.
- [38] A személyi bizonyítékok két csoportja rajzolódott ki az eljárás során, a vádlotti és a sértetti nyilatkozatokhoz kapcsolódóan. tanú 1 tanú vallomása a kocsmában és az előtte lévő területen történtek tekintetében is tartalmazott adatokat, a tanú azonban az ügyben nem volt érdektelen tanú, nyilatkozatait a többi bizonyítékkal egybevetve kellett értékelni, a tanú vallomásának értékelésénél eljárási hibát nem vételezve járt el az elsőfokú bíróság.
- [39] A sértetten és tanú 1-en kívül a többi tanú a szórakozóhelyen történekről tudtak adatokat szolgáltatni, meg kell azonban említeni azt a fontos tény, hogy ott történt eseményeket eltérő időpontokban észlelték, vallomásaik egyezőségét és eltérését ennek tükrében kell értelmezni.
- A vádlott magatartásának előzményeként történt bűncselekményről, - attól időben határozottan elkülöníthetően - arról, hogy hogyan ment **A.A.** sértett az események elé, hogy „támadta meg” a vádlottat, a Szombathelyi Törvényszék 2018. december 12. napján kelt és jogerős 18.B.21/2018/3. számú ítélete ad számot. Ezt a körülményt jelen ügyben a büntetés kiszabása körében lehet figyelembe venni, ahogy tette azt az elsőfokú bíróság is.
- [41] Ha összerakjuk a szórakozóhelyen történt eseményekre tett vallomásokat, ezek leigazolják **A.A.** sértett és a vádlott ezt követő mozgását, és ha ezeket összefésüljük megállítható, hogy térben és időben két magatartás sorozat zajlott le.
- [42] A bizonyítékok egybevetésével az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy miután a vádlottat **A.A.** a székről lerántotta és összeakaszkodtak egymással, a vádlott a szórakozóhelyről távozó **A.A.** után ment, eszközt vitt magával és az ezutáni eseményekre nézve **A.A.** sértett vallomása egyértelműbb és tisztább, mint a szórakozóhelyen történekre nézve.
- [43] **A.A.** sértett nem vitatta saját felelősségét az előzmény cselekményben, elismerte azt úgy, hogy nem próbálta meg kisebbiteni felelősségét, ferdíteni a megtörténeket. Az eljárás későbbi szakaszában tett nyilatkozataiban sem volt semmi nyoma annak, hogy ő valótlán tények közlésével ferdíteni

igyekezett a tényálláson. Mindezekre tekintettel nincs oka arra az eljáró bíróságoknak, hogy ne vegyék figyelembe **A.A.** sértettnek az őt ért támadás körülményeiről tett nyilatkozatait, ez alapján - ezt más adatok is alátámasztják - is el kell fogadni, hogy a vádlott volt, aki utána ment.

- [44] Figyelembe kell venni azt is, hogy mi történt bent a szórakozóhelyen és ezt kell összevetni azzal, milyen sérülései keletkeztek **A.A.**-nak. E körben széleskörű szakértői bizonyítás folyt, a nyomozás során az igazságügyi orvosszakértő kirendelése történt, **szakértő2** igazságügyi orvosszakértő által adott vélemény alapján kerül sor a vádemelésre, majd a bírósági szakban sor került e szakértői vélemény kiegészítésének elrendelésre, a szakértő tárgyaláson történő meghallgatására és egy másik szakértői vélemény beszerzésére is. Az **szakértő 3** által adott igazságügyi szakértői véleményt előterjesztő **szakértő4** igazságügyi orvosszakértő az eljárás során ugyancsak meghallgatásra került, melynek során mindkét szakértő fenntartotta az írásban előterjesztett szakvéleményét. Összességében megállapítható, hogy a két szakértő véleménye közt a koponyasérülésekhez kapcsolódóan nincs (az ujsérülés maradandó fogyatékossságot eredményező volta körében adtak más fogyatékosági százalék meghatározást) érdemi eltérés, **szakértő4** igazságügyi orvosszakértő olyan adatok birtokában is volt, amellyel **szakértő2** igazságügyi orvosszakértő véleményének előterjesztésekor nem rendelkezett. **szakértő2** igazságügyi orvosszakértő valószínűség szintjén állapította meg ugyanazt, melyet **szakértő4** igazságügyi orvosszakértő is megállapított. Amit a szakértők rögzítettek a véleményeikben az azonban határozott volt, elmondható ez a koponyasérülések idegenkezűség során történő kialakulása nagyobb valószínűsítésében is.
- [45] Ezen szakértői megállapításokat a többi rendelkezésre álló adattal egybevetve állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy **A.A.** sértett sérülései a terhére rótt garázdaság során nem keletkezhettek.
- [46] A sérülések alapján lekövethető volt az azt okozó eszköz, mely alapján megállapítható volt, hogy **A.A.** fejsérülése nem keletkezhetett úgy, ahogy azt **C.C.** tanú vallomásaiban, mint általa elképzelt keletkezési mechanizmust elmondta. **C.C.** e konkrétumok megjelölése nélküli nyilatkozata menteni próbálta a vádlottat, de egyéb adatokkal (helyszíni szemle jegyzőkönyv és tanúvallomások) egybevetve megállapítható volt, hogy **A.A.** életveszélyesnek minősített fejsérülése keletkezésének helyszíne nem lehetett a **C.C.** által előadott helyszín.
- [47] Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában vizsgálta az orvosszakértői vélemények adatait, azt egybevetette a tanúk által elmondottakkal és rögzítette mi alapján állapította meg a tényállást és miért. Ugyancsak vizsgálta a törvényszék a jogos védelem kérdését is, mely vonatkozásában leírt indokolással az ítéletábra egyetértett, hangsúlyozva, hogy a térben is időben elkülönülő két eseménysorozatra figyelemmel a jogos védelem kérdése törvényi feltételek alapvető hiánya miatt fel sem merülhet.
- [48] Mindezen egymást kiegészítő és megerősítő személyi és tárgyi bizonyítékok értékelését, elemzését követően az ítéletábra arra az álláspontra helyezkedett, hogy a lefolytatott bizonyítás és az annak eredményeként a törvényszék által rögzített tényállás megalapozott, megfelelően alátámasztott és igazolható.
- [49] Összességében a védelmi érvelések elsősorban bizonyítékok értékelését támadták, mellyel szemben az elsőfokú bíróság azonban logikusan és teljes körű mérlegeléssel túlnyomórészt megalapozott tényállást állapított meg, amely összhangban áll az okszerűen értékelt bizonyítékokkal, a másodfokú felülbírálat során is irányadó volt, azonos bizonyítási anyag mellett a fellebbezési

eljárásban a törvényesen elvégzett mérlegelési tevékenység alappal nem támadható és a felmentésre irányuló törekvések nem foghattak helyt, az elsőfokú bíróság álláspontjával és annak indokolásával az ítélet tábla egyetértett.

- [50] A tényállás a Be. 592. § (1) bekezdés a)-b) és (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes, az csak kis mértékben szorul további kiegészítésre és pontosításra, melyet a másodfokú bíróság az iratok tartalma alapján a Be.593.§ (1) bekezdés a) pontja értelmében az alábbi módon eszközölt.
- [51] A törvényszék ítéletének 3. oldalán a 2. pontban rögzített tényállás 1. bekezdése 3. sorának elején a tényállást azzal egészíti ki az ítélet tábla, hogy *a bárszék ülőfelülete 30 x 30 cm (helyszíni szemle jegyzőkönyv és nyomozati iratok 31. oldal).*
- [52] A törvényszék ítéletének 3. oldalán a 2. pontban rögzített tényállás 1. bekezdése 4. sorának elején a tényállást azzal egészíti ki az ítélet tábla, hogy *a vádlott a sértettet a kocsmában a hátán ütötte meg a bárszékekkel* (tanú 3, tanú 2 tanúk tárgyalási vallomása, 13. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 17., 22. oldal, tanú 4 tanú (tárgyaláson fenntartott) nyomozati vallomása, nyomozati iratok 122. oldal).
- [53] A törvényszék ítéletének 3. oldalán a 2. pontban rögzített tényállás 3.bekezdése 3. sorának elején a tényállást azzal egészíti ki az ítélet tábla, hogy *a sértett fejét ért ütés a közepes erőt meghaladta, de a nagy erőt nem érte el, az ujját ért ütés legalább közepes erejű volt (szakértő4 igazságügyi orvosszakértő véleménye 22. oldal és annak előadása, 26. sorszámú tárgyalási jegyzőkönyv 3., 8. oldal).*
- [54] A törvényszék ítéletének 1. és 2. tényállási pontjában az ítélet tábla **A.A.** vádlottkénti megjelölését egységesen sértettre változtatja.
- [55] A fentiek szerint történt pontosítással az ítéleti tényállás a bizonyítás eredményének megfelelő, immár teljes mértékben megalapozottá vált, amely mentes a Be. 593. §-ban írt hiányosságoktól.
- [56] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és annak minősítése is megfelel az anyagi jog szabályainak. A jogszabályi hivatkozások körében kellett csupán annyit korrigálni, hogy a Btk. 164.§ (3) bekezdése helyett a Btk. 164. § (1) bekezdését kellett megjelölni, mivel a testi sértés bűncselekményének alapesetét e törvényhely rögzíti.
- [57] A törvényszék feltárta a figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, azokat azonban nem teljesen a súlyuknak megfelelően értékelte, a kiszabott büntetés ekként eltúlzottan enyhe az alábbiak miatt.
- [58] A bíróságnak jelen ügyben egy súlyos élet és testi épség elleni bűncselekmény elkövetőjével szemben kellett a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kiszabnia, mely a szem előtt tartja a büntetés célját, igazodik a bűncselekmény konkrét tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez és az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.



- [59] A terhelt terhére rótt bűncselekmény 2 évtől 8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, ezek a kiszabható büntetés törvényben meghatározott keretei, melyet lefelé a büntetés enyhítésének rendelkezései tágítanak ki. Így a kiszabható szabadságvesztés minimum tartama 1 év, maximum tartama 8 év, középérték pedig az eredeti tartam alapján 5 év.
- [60] A büntetés céljának a szem előtt tartása törvényi megfogalmazás azt jelenti, hogy a generális és a speciális prevenció együttesen látják el társadalomvédelmi feladatukat, köztük a törvény sorrendet nem állít fel. A bűncselekmény konkrét tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez és az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez igazodó büntetés figyelemmel van a konkrét bűncselekménynek a cselekmény következményeitől nagy mértékben függő társadalomra veszélyességének fokára, az elkövető előéletében rejlő társadalomra veszélyessége mértékére; azt a bűnösség fokával összefüggésben a bűncselekmény indítéka és célja is befolyásolhatják.
- [61] A büntetlen előéletű vádlott a cselekmény elkövetésekor érhető felindult állapotban, azonban a konfliktus kezelésének nemcsak nem helyes módját, hanem törvénybe ütköző módját választotta. Az ítélet tábla egyetértett az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy fentieket figyelembe véve a büntetés kiszabása során helyes a középérték tartamától lefelé történő eltérés, de a komoly sértetti közrehatás ellenére sem indokolt az enyhítőszakasz alkalmazása.
- [62] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a súlyosító körülmények jellegére és súlyára figyelemmel a törvényi minimumban meghatározott tartalmú szabadságvesztés büntetés az, amely szükséges és arányos, biztosítja a büntetési célok elérését, megfelel a generális és speciális prevenció elvárásainak. Mindezekre figyelemmel súlyosította a szabadságvesztés tartamát - annak végrehajtása próbaidőre történő felfüggesztésének meghagyásával - az ítélet tábla.
- [63] A próbaidő tartamának hosszabb időben történő meghatározását az ítélet tábla nem találta szükségesnek, tekintettel arra, hogy a cselekmény elkövetésétől több mint két év eltelt, ez alatt az idő alatt a vádlott ellen nem indult és nem folyt büntetőeljárás. Erre figyelemmel alapos a feltételezés, mely szerint az ítélet jogerőre emelkedésével kezdődő három év próbaidő kellő visszatartó erővel bír a vádlott tekintetében.
- [64] Az előzetes mentesítést célzó védői kérelem a vádlott terhére rótt bűncselekmény erőszakos jellege és tárgyi súlya, valamint az elkövetés körülményeinek teljeskörű értékelése alapján nem jöhetett szóba.
- [65] Az ítélet tábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései egyes bűnjelekről és a bűnügyi költségről hozott rendelkezést leszámítva törvényesek.
- [66] E körben egyetértett az ítélet tábla a fellebbezési ügyészség azon álláspontjával, hogy a vérszenyezések és a szörképlet megjelölésű bűnjel a lefoglalás és a büntetőeljárás során lefoglalt dolgok kezelésének, nyilvántartásának, előzetes értékesítésének és megsemmisítésének szabályairól, valamint az elkobzás végrehajtásáról szóló 11/2003. (V. 8.) IM-BM-PM együttes rendelet 1.§ (1b), és (1c) bekezdései valamint az általános és ítélet táblai gyakorlat szerint (BH2008.296., Győri Ítélet tábla Bf.11.88/2018/8., Bf.III.96/2018/6., Bpkf.I.55/2019/4. számú

határozatai) alapján nem semmisíthetők meg, mindezekre figyelemmel az ítélet tábla azok iratokhoz csatolásáról rendelkezett.

- [67] Helyesen észlelte a fellebbviteli főügyészség a büntügyi költségről hozott rendelkezés körében, hogy a költségjegyzék 1. tételének összege helyesen 26.380 Ft, s a költségjegyzékbe be nem jegyezten további 20.980 Ft szakértői díj is felmerült (18-1. számú végzés), továbbá az ítélet tábla megállapította, hogy a költségjegyzék 1. tételéhez hasonlóan a 3. tételként rögzített díj is több 1.000.-Ft-al, azaz helyesen 59.623.-Ft. Mindezekre figyelemmel kellett korrigálni a büntügyi költség megfizetésére kötelező rendelkezést akként, hogy a vádlott 263.702.-Ft büntügyi költség megfizetésére köteles.
- [68] Az ítélet egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság nem érintette, az ítélet jogi indokolása is helyes.
- [69] Mindezek alapján a Győri Ítélet tábla a Szombathelyi Törvényszék 2019. június 17. napján kelt 18.B.11/2018/29. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a részben
- [70] megváltoztatta, míg egyebekben a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Győr, 2020. január 14.

|                      |                                       |                    |   |
|----------------------|---------------------------------------|--------------------|---|
| Dr. Kovács Tamás sk. | Szalaiiné dr. Joánovits Krisztina sk. | Dr. Élő András sk. | a |
| tanács elnöke        | előadó bíró                           | bíró               |   |

### **Z á r a d é k:**

Ez az ítélet és a Szombathelyi Törvényszék 2019. június 17. napján kelt 18.B.11/2018/29. számú ítéletének meg nem változtatott része 2020. január 14. napján jogerőre emelkedett.  
Győr, 2020. január 14.

. Kovács Tamás sk.  
a tanács elnöke